

2009. október 7-én benyújtott kereset — Almamet kontra Bizottság

(T-410/09. sz. ügy)

(2009/C 312/56)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Almamet GmbH Handel mit Spänen und Pulvern aus Metall (Ainring, Németország) (képviselik: S. Hautbourg és C. Renner ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg a Bizottság COMP/639.396 ügyben 2009. július 22-én hozott határozatát a felperest érintő részében;
- másodlagosan, az Elsőfokú Bíróság csökkentse a határozat 2. cikkében kiszabott bírságot;
- az Elsőfokú Bíróság a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes az EK-Szerződés 81. cikke és az EGT-Megállapodás 53. cikke alkalmazására vonatkozó eljárásban (COMP/39.396 — „kalciumkarbid- és magnéziumalapú reagensek az acél- és a földgázágazatban”-ügy) 2009. július 22-én hozott C(2009) 5791 azon végleges bizottsági határozat részleges megsemmisítését kéri a rá vonatkozó részében, amelyben a Bizottság megállapította, hogy kalciumkarbid- és magnéziumgranulátum-szállítók piac felosztásában, a kvótákra vonatkozó megállapodásokban, az ügyfelek felosztásában, árrögítésben, valamint bizalmas kereskedelmi információk cseréjében vettek részt az EGT piacának jelentős részén, és ezáltal megsértették a fent említett szerződések rendelkezéseit (a továbbiakban: megtámadott határozat), másodlagosan a megtámadott határozat 2. cikkében kiszabott bírság csökkentését kéri.

A felperes három jogalapot terjeszt elő megsemmisítési kérelme alátámasztására.

Első jogalapja keretében a felperes előadja, hogy a Bizottság azzal, hogy a felperes ellen olyan dokumentumokat használt fel, amelyek lefoglalására nem terjedt ki a Bizottság vizsgálatot elrendelő határozatának hatálya, megsértette a felperes védelemhez való jogát.

Második jogalapja keretében a felperes azt állítja, hogy a Bizottság nem bizonyította a megtámadott határozat 1. cikkében a magnéziumra vonatkozóan megállapított jogsértést a bizonyítékok megkövetelt szintjének megfelelően. A felperes úgy véli, hogy még abban az esetben is, ha a jogellenesen lefoglalt dokumentumokat a bizottsági iratokhoz csatolnák, azok alapvetően pontatlanok és nem koherensek. A felperes előadása alapján a bizonyítékok másik része az engedékenység iránti szóbeli kérelem, amely egyrészt pontatlan, másrészt bizonyos tényeket tévesen mutat be, és amelyet a többi fél vitat. Ezen az alapon a felperes úgy véli, hogy az állítólagos jogsértésre vonatkozó bizonyítási terhet továbbra is a Bizottság viseli.

Harmadik jogalapja keretében a felperes előadja, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el a jogsértés egységes és folyamatos jellegét illetően. Többek között nem áll fenn tényleges helyettesíthetőség a kalciumkarbid-granulátum és a magnéziumgranulátum között. Ezenkívül a felperes állítása szerint nem létezett a két termékre vonatkozó átfogó közös terv, amit az egyes termékek tekintetében külön-külön tartott találkozók is igazolnak.

A felperes másodlagosan további négy jogalapot terjeszt elő a megtámadott határozat 2. cikkében kiszabott bírság csökkentése iránti kérelme alátámasztása érdekében.

Negyedik jogalapja keretében a felperes előadja, hogy a Bizottság megsértette az engedékenységi közlemény⁽¹⁾ 23. és 24. pontját azzal, hogy megtagadta a felperestől a bírság említett közlemény szerinti csökkentését. A felperes álláspontja szerint az engedékenységi kérelmében foglaltak jelentős többletinformációt képviselnek. A felperes különösen arra hivatkozik, hogy a Bizottság a bírság csökkentését nem volt jogosult pusztán azon az alapon megtagadni, hogy a felperes kérelme semmilyen információt nem tartalmazott a magnéziumra vonatkozó állítólagos jogsértéssel kapcsolatban, mivel e jogsértés nem tárgya az eljárásnak.

Ötödik jogalapja keretében a felperes azt állítja, hogy a Bizottság azzal, hogy a bírság végleges összegét az utoljára vizsgált forgalmának 10 %-át meghaladó összegben határozta meg, megsértette az EK 81. cikket és az 1/2003/EK rendelet⁽²⁾ 23. cikkének (2) bekezdését, valamint a bírságkiszabási iránymutatás⁽³⁾ 32. pontját. A felperes előadja, hogy a Bizottság a bírság összegének kiszámítása céljából a felperes utolsó ízben 2007-ben vizsgált forgalmára, és nem a 2008. évi *pro forma* forgalmi adatokra kellett volna hagyatkoznia. A felperes továbbá úgy véli, hogy a Bizottság köteles lett volna alkalmazni a bírságkiszabási iránymutatás 37. pontja szerinti 20 %-os csökkentést a jogszabály szerinti 10 %-os felső határ kiszámítását követően.

Hatodik jogalapja keretében a felperes előadja, hogy a Bizottság azzal, hogy rá vonatkozóan túlzott mértékű bírságot határozott meg, megsértette az arányosság elvét. A felperes szerint olyan összegű bírság kiszabása, amely negatív könyv szerinti értékhez vezet, vagy nullára csökkenti a társaság könyv szerinti értékét, nyilvánvalóan aránytalan. A kiszabott bírság továbbá meghaladja az olyan forgalmazó fizetőképességét, mint a felperes, amely igen nagy értékű termékeket forgalmaz, és igen alacsony haszonkulccsal működik. Végül a felperes álláspontja szerint a Bizottság által alkalmazott 20 %-os csökkentés nem veszi a kellő mértékben figyelembe a felperes Bizottság által kifejezetten elismert különleges helyzetét, ezáltal a bírság összege továbbra is aránytalan.

Hetedik jogalapja keretében a felperes arra hivatkozik, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el annak megállapításakor, hogy a felperes nem teljesítette a bírságkiszabási iránymutatás 35. pontja szerinti feltételeket. A felperes szerint a Bizottság a bírságot olyan összegben határozta meg, amely

visszavonhatatlanul veszélyeztetni fogja gazdasági működőképességét, és vagyoni eszközei egészének elértéktelenedéséhez vezet. A felperes továbbá előadja, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el annak megállapításakor, hogy nem szükséges figyelembe venni a felperes esetében a sajátos társadalmi és gazdasági összefüggéseket.

- (¹) A kartellügyek esetében a bírságok alóli mentességről és a bírságok csökkentéséről szóló bizottsági közlemény (HL 2006. C 298., 17. o.).
- (²) Az [EK] 81. és [EK] 82. cikkben meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló 2002. december 16-i 1/2003/EK rendelet (HL 2003. L 1., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás: 8. fejezet, 2. kötet, 205. o.).
- (³) Az 1/2003/EK rendelet 23. cikke (2) bekezdésének a) pontja alapján kiszabott bírság megállapításának módszeréről szóló iránymutatás (HL 2006. C 210., 2. o.).

2009. október 13-án benyújtott kereset — Terezakis kontra Bizottság

(T-411/09. sz. ügy)

(2009/C 312/57)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Ioannis Terezakis (képviselő: B. Lombart ügyvéd)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg a 2009. augusztus 3-i bizottsági határozatot, amelyet a felperes levélben 2009. augusztus 10-én vett át, és amelyben megtagadták a felperestől az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) és a görög pénzügyminisztérium közötti, Athén (Görögország) spatái repülőterének építésével összefüggő esetleges adózási szabálytalanságokra vonatkozó levelezés bizonyos részeihez és mellékleteihez való hozzáférést;
- Az Elsőfokú Bíróság az alperest kötelezze a jelen eljárásban felmerült költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes a Bizottság 2009. augusztus 3-i határozatának megsemmisítését kéri, amelyet vele 2009. augusztus 10-én közöltek, és amelyben a következő indokok alapján megtagadták a felperestől az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) és a görög pénzügyminisztérium közötti, Athén (Görögország) spatái repülőterének építésével összefüggő esetleges adózási szabálytalanságokra vonatkozó levelezés bizonyos részeihez és mellékleteihez való hozzáférést.

A felperes először is azt állítja, hogy a vitatott határozat nyilvánvaló jogi hibában, és a tények értékelése során elkövetett

hibában szenved, mivel a Bizottság tévesen értelmezte és alkalmazta az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (¹) 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdését. A felperes előadja, hogy a Bizottság csupán azért hivatkozott elvontan a nyilvános hozzáférés alóli kivételt megalapozó üzleti titok védelmére, hogy megtagadhassa az érintett iratok bizonyos részéhez való hozzáférést anélkül, hogy különleges jogalapokat kellene felhoznia, amelyek magukban hordozzák annak veszélyét, hogy ténylegesen sériül az érintett vállalkozások kereskedelmi érdekeinek védelme.

A felperes emellett előadja, hogy a Bizottság megsértette a fent említett rendelet 1. cikkét és a Bizottság dokumentumaihoz való legszélesebb körű hozzáférés elvét, amely az 1. cikk a) pontjában és a közösségi bíróságok ítélkezési gyakorlatában is szerepel.

A felperes továbbá azt állítja, hogy a Bizottság nyilvánvaló jogi hibát követett el, amikor nem tájékoztatta a felperest azokról a jogalapokról, amelyekre határozatát alapította. A felperes szerint a Bizottság megsértette az EK 253. cikkben szereplő indokolási kötelezettségét azáltal, hogy egyszerűen az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdésére utalt a kért hozzáférés megtagadásakor.

Végezetül a felperes szerint a Bizottság tévesen következtetett arra, hogy azoknak a leveleknek a mellékletei, amelyekhez a felperes hozzáférést kért, a felperes birtokában lennének, abból a hibás értelmezésből indulva ki, hogy a kért iratok azonosak a felperes birtokában lévőkkel. Ennélfogva a felperes szerint a vitatott határozat nyilvánvaló jogi hibát tartalmaz, mivel a Bizottság nem alkalmazta az 1049/2001 rendelet előírásait, és különösen annak 4. cikkét.

- (¹) Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáféréséről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2001. L 145., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 331. o.)

2009. október 14-én benyújtott kereset — CEA kontra Bizottság

(T-412/09. sz. ügy)

(2009/C 312/58)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Commissariat à l'énergie atomique (Atomenergia Bizottság, CEA) (Párizs, Franciaország) (képviselők: J. García-Gallardo Gil-Fournier, M. Arias Diaz és C. Humpe ügyvéd)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága